

A „KELET” előfizetési díja:
 vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
 Egész évre 16 frt.
 Félévre 8
 Negyedévre 4
 Egy hónapra 1 frt 50 kr
 A „SPORT” és „KELET” előfizetési díja együtt
 a jövő évnegyedre 4 frt 75 kr. A „SPORT”
 külön 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára a „Kelet”-ből 7 kr. a „Sport”-ból 10 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepekét követő napok
 kivételével; a „Sport” minden vasárnap.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESB CÍKKEK DIJAZTATNAK.
 Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak

Hatszor mindenkor garmond sor vagy annak tere 6 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb
 hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Híresben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
 haus den Wollzeile 36.) Haasenstien et Voigler (Wallfisch-
 gasse 10.) Rud. Hesse Publicistische Bureau Budapest. en.
 Haasenstien és Voigler hirdetés köz. irodája. Weiss Mór
 hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest
 szerviztár 5. sz.

Nyitási díjak
 garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Az erdélyi választó kerületek.

Kolozsvár, 1877. márcz. 23.

(B—n) Mi részünkről akkor, a midőn a törvényha-
 tóságok kikerekítéséről volt szó, többször adtunk
 kifejezést a lapok hasábjain azon nézetünknek,
 hogy a kikerekítésnél irányadó nem lehet más,
 mint a kormányzat különböző ágainak érdekei.
 Nem egyszer hibáztatunk azon képviselő urakat és
 hírlapírókat, kik a helyett, hogy országos szem-
 pontból fogták volna a dolgot, cortes fogásból ha-
 za beszéltek és irtak, legyezzetve a vidéki torony
 és néha még magánérdekeket is. Elmondtuk hogy
 ismételve, hogy az erdélyi részekben 8—10 tör-
 vényhatóságot kerekíteni ki elegendő volna.

Azonban nem így történt, mert a törvény-
 hatóságok kikerekítése a sokfelől jött pressiók miatt
 nem úgy ütött ki, a hogy óhajtottó lett volna s
 az erdélyi részekben tulságos sok törvényhatóság
 alakítottat, számszerint 15.

Most már a mint látszik némelyek szeret-
 nek a választókerületek kikerekítése alkalmával
 per incident reformálni az erdélyi képviselő választ-
 ások körül letező minden anomáliákat, mások
 pedig még ma is görcsösen ragaszkodnak azokhoz.

Az elsőbbség jobban tették volna, ha a tör-
 vényhatóságok kikerekítése alkalmával mutattak
 volna többeske hajlamot a gyökeres reformokhoz,
 míg az utóbbiakól elvárni, hogy végre valahára
 szakítsanak a multtal s engedjék egy kikerekíte-
 ni a választó kerületeket, hogy azok a jelenben
 hasznavehetők legyenek, jövőre nézve pedig a
 czélszerűbb intézkedések útját el ne zárják.

Most a választókerületek kijavítása alkalmá-
 val lépni a gyökeres reformok terére nem tartá-
 zók rendén, s tökéletesen elegendőnek tartjuk, ha
 a legfőbb anomáliákat elenyésztetjük, a milyenek
 a legapróbb városok külön képviseltetése és né-
 mely törvényhatóságok, a lakosság számarányához,
 tulságos képviseltetése.

Annnyal szükségtebbnek tartanók mé-
 lyebben beleereszkedni magába a képviseltetés
 rendszerébe és a képviselők számának redukáljá-
 ba, akár szaporításába, mert nézetünk szerint kö-
 zeledek azon idő, a midőn a magyar parlamentet
 is reformálnunk kell és pedig mind az alsó, mind
 a felső házat és a képviselők számának redukál-
 ását s az egész képviseltetési rendszert, ha kell
 reformálni s a Királyhágón innen fekvő rész Ma-
 gyarországnak teljesen egyöntetűvé tenni a Ki-
 rályhágón túl fekvő részekkel.

A „KELET” TÁRCZAJA.

A párisi salonéletről. Le jour de Madame.

Páris, márcz. 19.

(br. d'A.) A párisiaknak a társaság oly
 nélkülözhetetlen valami, mint a levegő, vagy mint
 a mindennapi kenyér s habár a társulati döstön
 minden emberrel vesezületik, mégis nincs az egész
 világon oly nemzet, oly város, hol azt úgy ki-
 tudták volna fejteni kimeríthetetlen bányául az em-
 beri lét kellemesbítésére, mint Párisban.

A párisi él hal a társaságról, pezsgő élén-
 ségével, nonchalant közlékenységével, jovialis élet-
 kedvével csak benne találja föl magát.

S épen ez az, mi a párisi életet azzá teszi,
 a miért mindenki megkedveli s máltaol oly von-
 zóvá lehet mondani ellenállhatlanná, nélkülözhe-
 tetlenné válik mindazokra, a kik egyszer megiz-
 lelték.

Természetes, hogy a szokás részint dív-
 tól, részint czélszerűségi szempontból számtalan
 conventionalis szabályt alkot a társadalmi érint-
 kezesekre vonatkozólag: ezeknek egyike, melynél
 fogva mindenki a hét egy bizonyos napját arra
 szánja, hogy otthon maradjon vendégeket fogad.

Alig lehet ennél czélszerűbb szokás, vagyűk
 csak ellenkező esetben ha úgy találomra kellene
 mennem a Faubourg Saint-Germainbe X-ékhez,
 bizonyos lehetnék előre aziránt, hogy a portás a
 bosszantó „sorti” szótval fogadna, innen Passyba
 Y-ékhez valószínűleg hasonló eredménnyel s még
 egy harmadik Z-hez a boulevard Malesherbesen,
 két-három mértföldnyi út a nélkül, hogy nem
 csak társaságot, de egy árva lelket sem találhat-
 tam az illető házakban.

De szerencsére ez nincs így s azért Páris-
 ban az ember hasonló bosszantó kellemetlenségektől
 meg van kímélve.

Midőn a tél betereli a családokat vidékről

A mi most már a fenfőző törvényjavasla-
 tot illeti, általában szólna a kerületek központjai
 megalapításánál mindig különös tekintet fordít-
 andó arra, hogy a kiválasztott helységnek men-
 nél több független, művelt, higgadt és anyagilag
 tehető lakosa legyen, mert a helybeliek gyako-
 rolnak legnagyobb befolyást a választásokra s en-
 nél fogva csak azon esetben lehet jó eredményre
 számítani, ha a választó helyek polgárai az emli-
 tett tulajdonokkal bírnak.

Ezen szempontból indulva ki, mondjuk el
 nézeteinket a választó helyek kiválasztására néz-
 ve, annyiban, a mennyiben ösmereteink terjednek.
 Majd az általunk ejtett hibákat avatottabbak ki-
 igazítják s így kölcsönös eszmecsere útján sike-
 rülni fog a választókerületek czélszerű kikereki-
 tése és a központok helyes megválogatása.

A beosztás szerint küldenének az erdélyi-
 szek választókerületei összesen 75 képviselőt és
 pedig

1. Naszód-Beszterce 2. A két választókerü-
 letben Beszterce minden tekintetben választási
 központ lenne, a másik választási központra néz-
 ve ovatosan körül kell tekinteni s a mivelttség
 jöllét s a higgadság legnagyobb fokán álló hely-
 let kell kiszemelni.

2. Szolnok-Doboka fog küldeni 5 képviselőt.
 Választókerületek lehetnének Deés, Kerlés, Beth-
 len és talán Lapos meg Nemegye.

3. Kolozs küldene 4 képviselőt. Választási
 központok lennének Bánffyújnyad, Mocs, Választ-
 ut s még egy a Szilágysság felől való részből ki-
 választott helyiség.

4. Torda-Aranyos fog küldeni 4 képviselőt,
 választási helyek lehetnének Torda, Vincz, Torocz-
 kó és egy a Mezősség felől eső részben p. Radrév.

5. Csikmegye 4 választó kerületének székh-
 lyei lehetnének Csik-Szerda, Gy.-Szt.-Miklós, Csik-
 Somlyó és talán Tusnád.

6. Udvarhelymegye 3 képviselőt Udvarhelyt,
 Keresztúr és Etóden vagy Parajdon választaná.

7. Kis-Küküllő 2 választókerülete székhelyei
 lehetnének D.-Szt.-Márton és ha bels esik a vá-
 lasztó kerületbe Balavásár.

8. Alsó-Fehér fog küldeni 4 képviselőt. Min-
 den factorokat tekintetbe véve talán következéské-
 lehet kiválasztani a választás helyeket, N.-Enyed,
 Abrudbánya, Vizakna és Tóvis.

9. Hunyad küldeni fog 6 képviselőt és itt
 legjobban kellene felügyelni, hogy a választás he-
 lyek kompetensek legyenek, mert a nép műveltsé-
 ge

a fővárosba, az első teendők közé tartozik vagy
 helybeli lapok útján vagy a névjegyen az ismer-
 rő-öknek, barátoknak tudomásokra adni, hogy a
 hétnek ezen vagy ezen a napján vagyok otthon s
 fogadok társaságot.

Ezenkívül mily kellemes az, hogy tudom,
 miszerint ezen a napon nemcsak az illető család-
 dot találom otthon, de találkozni fogok ott ismer-
 rőseim nagyobb részével.

Madame de . . . pénteken fogad.

Notabene igen kevesen választják a pénte-
 ket, mert ez tudvalevőleg szerencsétlen nap s mi-
 vel mindenki azon van, hogy az ő „chez moi”-
 ja (nálam), mint röviden nevezni szokták a fogadás
 napját — minél inkább sikerüljön, azért jónak
 látják egy kevésbé omenes napot választani, sőt
 vannak olyanok is, kik azon esetben, ha a szo-
 kásos heti nap a hó 13-ikára esnék, kiiradják az
 újságba, például: „Madame B. közbejött esemé-
 nyek folytán e héten nem fogad.”

Madame de . . . azonban igen fölvilágoso-
 dott egy asszony, legalább szereti, ha ilyennek
 tartják s ezért édes keveset ad ily babonákra s
 ebből legalább az a haszna van, hogy az ő „chez
 moi”-ján az ember nagyobb társaságot talál,
 mert az ismerősök nem kénytelenek e napon any-
 nyifélé szétszakadni.

Madame de . . . egyikét lakja a Faubourg
 St. Honoré legcsinosabb házainak. Az előcsarnok
 exotikus növényekkel s virágokkal van díszítve, a
 a drága üvegtenet át szivárványos fény áramlik
 be, a kettős lépcső alján tölgyfából faragott sark-
 oszlopok, rajtuk középkori jelvények; fönt a be-
 menetnél egy egyenruhás szolgáló ül egy asztal
 előtt, úgy tesz, mintha a jegyeket sortírozná,
 tönyleg azonban a félig nyílt asztalírókban lopva
 olvassa Émile Gaboriaunak egy rémületes re-
 gényét.

Mielőtt az ember Madame de . . . társalgó
 salonjába érkezne, át kell menni először az ét-
 termen s innen a concertterembe (melyen nincsen
 kárpitok, nehogy a hang eltompuljon), a
 társalgó terem chinai atlasban van tartva, rája
 szőve kicsike madárcák, mi igen vidám benyo-
 mást gyakorol akedélyre.

gi fokozata itt kétségen kívül legszöbbs foken áll
 a Királyhágón inneni ország részben, azért csak
 tapogatózás kedvéért említjük meg Dávát, Szász-
 várost, V.-Hunyadot, Hátszeget, pártunk helybe-
 li emberei pótolják ki a házagot.

10. Nagy-Küküllő 4 képviselőjét választ-
 hatná Segesvárt, Nádason, melyek mellé a két
 távolabbi eső pontokon még két központ volna jki-
 választandó.

11. Fogaras 2 választó kerületeinek szék-
 helyei lehetnének Fogaras és Sárkány.

12. Szeben 4 választókerületének választó
 helyiségei akint volnának kijelölendők, a hogy
 Szeben megalakult.

13. Háromszék 4 választókerületeinek köz-
 pontját azon városokba kellene elhelyezni, melyek
 bekebelezettek.

14. Brassó m. 2. és vidékén nem vagyunk
 eléggé ismeretesek arra, hogy ajánlatot merjünk
 tenni.

15. Végül Maros-Torda 5. képviselője a vá-
 lasztásokat megejethetné Csókfalván, Szent-Györ-
 gyön, Ugrán s Radnóthon, egy helyet kiválasztva
 a Mezősség szélől és Régenben.

Mi úgy hisszük, hogy az illető minister
 úr sem túl nem lépett a határon, sem jinnen
 nem maradt, mert tekintélyesebb városainkuk
 meghagyta a képviselőt, sőt a kisebb, de nagyobb
 fontosságú városokra is figyelemmel volt, a mik
 a fennebbieken kívül Szeben, Brassó, Kolozsvár
 és Maros-Vásárhely megtartották a képviselőjü-
 ket s ezenkívül Erzsébetváros, Gyula-Fehérvár,
 Szamosújvár, Bereczk, Kézdi-Vásárhely, Sepsi-
 Szent-György, Székely-Udvarhely, Vizakna, Szék
 ezután is küldenek egy-egy képviselőt.

De ez mind nem ok arra, hogy az „Ébre-
 dés” ne igazgasson a tervezet ellen, de hagyjuk a
 dolgot mentésre, majd csak eligazodnak az illetők
 valahogy nálunk nélkül is.

Azért bezárjuk cikkünköt azon nyilatko-
 zattal, miszerint a mondottakat ne tartsa senki
 pártnyilatkozatnak, hanem csakis egy kisebb szá-
 bász, de veterán érdeklődő nyilatkozatainak.

Az erdélyi részek gazdasági viszonyairól.

(Az erdélyi gazdasági egyület egyik tagjától.)

Tizenegyedik közlemény.

Tagosítás és birtokszabályozás.

A tagosítás gyorsítása érdekében, az eddig felsoroltakon kívül — igen czélszerűnek

Madame de . . . várja már vendégeit.

Majd a függőörökhöz megyen s a mutatót
 huszontöt perezcel előre tolja (ezt elővigyázatos-
 ságból teszi, mert színházba akar menni s nem
 akar megint egy járt mint a multkor, hogy a
 vendégek hét órán túl maradtak s neki nem
 volt ideje már a színházba toilettet csinál-
 hatni.)

Majd a belépő komornának Jeannak követ-
 kező utasításokat adja: „Mielőtt öt órakor a theat
 fől szolgálóná, körül fog nézni hányan vannak s
 hogy a kieső órák, ha lesznek szem élyi-
 ségek, akkor a negy service-t fogja elvénni s
 csokoládét szolgál föl kenyérral vagy cailles és hab-
 bal á la pistache, ha csak közönséges vendégek
 lesznek akkor jó lesz a thea is mint minden
 nap stb,

(Csengetnek.)

La Baronne (ki mindég jóval a közönséges
 óra előtt jelenik meg, mert nincsenek oly fényes
 toilettei, hogy akkor jelenhetnék meg midőn az
 egész társaság a belépőre irányozza tekintetét)
 Bocassan meg édes Madame — mondja a báró-
 nő — hogy oly korán jövék, de én nem vehetek
 minden héten két ezer francos robeot. . .

Madame de . . . : Oh! kérem bárónő, én
 szerencsés vagyok önt nálam láthatni, bármely
 órában; de gondolja ön, hogy én csak a leg-
 kisebb sulyt fektetem a drága costumera?

Bárónő: ön talán kevésbé mint a többi vi-
 lág, de utóvégre az ember századikában él.

Madame de . . . Ugy biztosíthatom önt,
 hogy én nem tartozom a mostanihoz.

Bárónő: Valóban pirulnék ha úgy tennék
 mint némelyek hogy gyermekeiket, férjeiket
 fosztják meg néha a legszükségesebbektől, csak-
 hogy mindig új elegáns toilettejük legyen, vannak
 barátaink, kik 178 francos kalapot viselnek s
 gyermekeiknek dejeunerre egy assiette charente-
 rie-t adnak. A férjeiket nem sajnálom, miért en-
 gedik, de a szegény kis bóbokot.

Madame de . . . Ez fölháborító a mit ön
 itt mond s bizony elég arra hogy megutáltassa
 az emberre az eleganciát.

E pillanatban lép be a charmante s min-
 dig kiválóan elegáns comtesse de G.

tartjuk, hogy a járásbírók végzése s hatá-
 rozatai ellen csak akkor legyen helye felleb-
 bezésnek, ha e végzéseket s határozatokat azok,
 kik tagosítani akárnak, a tényekkel nem ta-
 lálják megegyezőeknek. E fellebbezések fölött
 a kir. törvényszékek dönthetnek s ezektől a
 kir. táblához történnek az utolsó és harma-
 dik fellebbezések.

Ami végre a tagosítás költségeit illeti:
 ezeket az összes birtokosokra és községekre
 kellene kiróni birtokaik arányában; s e
 végre a birtokosok és községek kocsmajogá-
 nak jövedelmeit a segregatiók és comassatiók
 keresztülviteléig mindaddig törvényhozásilag
 tilalom alá vetni, míg e fontos nemzetgaz-
 dasági rendszabály keresztül nem vitetnék.
 Mellékesen megemlítjük, hogy — mint később
 ki fogjuk mutatni — épen a kocsmajog meg-
 váltásával teendjük lehetővé a mezőgazdasá-
 gi hitel emelkedését.

Két egybehangzó itélet ellen fellebbezés-
 nek, továbbá semmiségi panasznak tagosítási
 ügyekben teljességgel nem kellene helyet ad-
 ni. A feleknek a tárgyalásokról való kima-
 radása általi huzás-halasztást czélszerű ha-
 tározmányok által lehetőleg meg kellene aka-
 dályozni, valamint kézbesítések és idézéseknél
 minimumra leszállítani.

Az ügyvédek és mérnökök eljárási di-
 jait e nemzetgazdasági ügyben hivatalból kel-
 lene meghatározni.

Egy mindenesetre új tagosítási törvény-
 javaslatot az erdélyi lapokban közlére kellene
 tenni, továbbá ki kellene adni véleményadás
 végett az „Erdélyi gazdasági egyület”-nek kü-
 lönsösen pedig technikai részét olyan mérnő-
 kök bírálata alá kellene bocsátni, kik tago-
 sítási ügyekben tapasztalattal bírnak s az or-
 szágrész viszonyaital ismeretesek.

Általában pedig az „Erdélyi gazdasági
 egyület” által kidolgozott törvényjavaslatnak
 ama határozványait, melyek a kérdésnek tisztán
 gazdasági és technikai oldalára vonatkoz-
 nak, semmiesetre sem kellene mellőzni.

Utóvégre pedig ideje volna már belátni,
 hogy a birtokszabályozás nemzetgazdasági és
 culturali jelentőségét ignorálni legalább is
 szűk látókörrel tanuskodik. E kérdés megol-
 dásától függ az ország jölléte és nyomorúsá-
 ga, még pedig annyival is inkább, mivel erős,
 tehető és elégedett kisbirtokososztály csak

Madame de . . . (mintegy önkívületen
 a meglepetéstől a comtessenek csusios toiletteje fö-
 lött) Chère comtesse, ne mozduljon kérem, hadd
 csodálhassam tündéri megjelenését! Istene, soha
 ilyesmit nem láttam; nem győzőm szemeimet
 önön eléggé legetetni! Ilyesmit látni ez a szem-
 nek egy ünnepe! Hogy nevezi ön ezt?

Comtesse de G. Ez egy robe, fölülzöve a
 saját szövettel, . . . Louis XVI. egy gravureje
 után készült.

Madame de . . . Gyönyörű, fölséges s ha
 haldokolnék s ily elegáns toilettet mutatnának új
 életre szülnének.

A bárónő magában kaczag Madame de . . .
 nek e pathosjeljes kitörésein, miután néhány pil-
 lanattal előbb azt mondta, hogy ő nem ad a
 toiletere semmit s hogy e tekintetben nem is
 tartozik a mostani századhoz.

Többen érkeznek, köztük a párisi plety-
 kák élő lexiconja a vén aggregény Monsieur
 d' O. is.

Az magától értetődik, hogy a szó az övé,
 mivel pedig Adeline Patti scandaleseto ké-
 pezi a pletykák főtárgyát, előadja mindazt a mit
 közvetlen vagy közvetve ez esetre vonatkozólag
 kiszáglált.

Monsieur d'O. imár egy fől század óta gya-
 korolja ezt a mesterséget, e hosszú időszakban
 nem történt oly jelentéktelen dolog a párisi salo-
 nokban, mire ő körülményes fölvilágosítást nem
 tudna adni, megmondja az utolsó részletig hogy
 ezelőtt 34 évvel miért vityak ezek párbajt, ki
 volt ennek és annak kedvese stb. a legitimosabb
 boudoirszövevényeket ki tudja fűrkészni, e mellől
 kellemes előadása van; a retour-on levő asszonyok
 d'O. urat e kitünő sajátságai miatt nagyon ked-
 velik, a fiatalok félnek tőle, mert nem tudhat-
 ják vajjon maholnap nem ők kerülnek e rossz
 nyelvére . . .

Egy fiatal don Juan lép be s fűvölzi Ma-
 dame de . . .-t; félhangon mondja neki, hogy ő
 azt hitte miszerint egyedül fogja találni őt.

Madame de . . . Miért egyedül?

A fiatal don Juan sovárogra tekint az égre
 s egy nagyot sohajt.

úgy fejlődhetik, ha meglesznek existenciája
 előfeltételei; az adók terhére csak úgy fogja
 elbírní, ha lehető lesz jövedelmeit, bevételeit
 szaporítani.

Egyesegedül a birtokszabályozás és ta-
 gosítás fog a mezőgazdaság felvirágzásának
 leadületet adni; egyesegedül ezeknek a se-
 gőlyével fogjuk leoldhatni azokat a bilincse-
 ket, melyek ma mezőgazdasági előhaladásunk-
 nak útjában állanak.

Reméljük is, hogy ez úgy, melynek
 nemzetgazdasági jelentőségét elég gyakran
 és elég nyomatékall nem hangsúlyozhatjuk,
 elvégre meg fog oldatni, még pedig ország-
 részünk értelmiségének kívánsága szerint!

Munkás-viszonyok.

Azok közé az akadályok közé, melyek
 mezőgazdaságunknak útjában állanak s a me-
 lyek egy életképes industria felvirágzását is
 gátolják, a munkás-hiányt is oda kell so-
 rolunk.

Mindenek előtt érdekes lesz megismer-
 kednünk az erdélyi részek viszonyaival a
 fekvő birtok szempontjából.

Az erdélyi részeknek 563.938 földbir-
 tokosa van ezek közül

335.407-nek birtoka 5 hold vagy ennél is
 kevesebb;

136.098-nak	„	5—15	hold;
61.371-nak	„	15—30	„
19.206-nak	„	30—50	„
6.572-nak	„	50—100	„
2.063-nak	„	100—200	„
1.500-nak	„	200—500	„
723-nak	„	500—1000	„
624-nak	„	1000—3000	„
145-nak	„	3000—5000	„
94-nak	„	5000—10000	„
65-nak	„	10000 holdnál több.	

Ezenkívül ez 563.938 földbirtokos közül
 520.031-nak a kataszter szerint csakis 50
 frt vagy még ennél is kevesebb tiszta jöve-
 delme van.

Ilyes birtokviszonyok között világos,
 hogy az országnak nyersanyagokbeli gazdag-
 sága és aránylag nagy szegénysége mellett
 kiválóan az ipart kell ápolnunk és lehetőleg
 fejlesztenünk.

A népesség és gazdasági munkásokban
 meglehetősen nagy hiány van s mégis a 14

Madame de . . . Menjen ön, a fogadás nap-
 ja nincsen talán a petite affaire-k kedvéért . . .
 „Vive le Roi” kiáltja a második szóbából
 az érkező vicomtesse.

éves életkoron felül levők között 372.025 foglalkozás nélküli ember van az erdélyi részekben!

A nép a fennálló mezőgazdasági rendszernél fogva tulajdonkép nem talál munkát saját földjén, de igenis talál élelmet, persze csak annyit, a mennyi roppant csekély szükségleteit valahogy kielégíti.

A munkaöszön hiányzik; az uralkodó mezőgazdasági rendszer és legelőgazdálkodás természetesen nem alkalmas ez ösztönt a néphez felkeltetni; s így szinte természetes, hogy gazdasági munkások tulajdonkép nem léteznek nálunk.

Az oláhok csaknem 90 napot ünnepekre pazarolnak; és mindamellett is, hogy egy 4 tagból álló család mint állandó napszámok vagy mint segédmunkások a mezőgazdaságánál jól megélhetnének: mégis csak akkor dolgoznak, ha a szükség rákényszeríti őket, s ha sem máljók, sem pálinkákjuk nincs több, de ekkor is rossz a munkájuk, sőt az országgrész némely vidékein még jó napszámra sem lehet kapni sem családost, sem nőlen és férjetlen munkásokat; munkabíró emberek korcsmában vagy legelőn lopják a napot tétlenül, a nagyobb birtokos pedig nem kap eselédet.

A nagyobb birtokos a külterjes gazdálkodás miatt, melyet a jelen viszonyok között egyedül folytathat, nem adhat állandó és rendszeres munkát; s ha munkára van gazdaságánál szüksége: csak nagynehezen, vagy pedig épen nem talál, legkevésbébbé mezei munka idejében, mert ekkor a kisbirtokos viszont a maga birtokát munkálja meg, mely neki sem hajt elégséges hasznót, mint-hogy az kisebb, semhogy helyesebb belterjesebb gazdaságot lehetne folytatni rajta.

Pénz, idő, fáradság és munka mindenfelé hasztalanul pazarolatik el.

Mindezekhez hozzájárul az is, hogy Románia munkásszükségletét részben az erdélyi részekből fűdözi és hogy 30,000 ember élelmet és munkát keresve és találva ott tartózkodik. E vándorlás a mi gazdasági viszonyaink következménye!

— A képviselőház indítvány-könyvébe dr. Molnár Antal és Lunkács Béla képviselőknek azon indítványa van bejegyezve, hogy az 1876. XXXIII. törvények módosításaival Szolnok-Doboka megye székhelye Deás mezővárosból Szamosújvár szabad királyi városba helyeztessék át. Az indítvány szombatán fog a háznak bejelenetni.

A keleti kérdés.

A helyzet.

A keleti kérdés érdemére nézve a mai hírek semmi újabb fordulatot vagy haladást nem jeleznek; figyelemreméltó azonban, hogy az angol sajtó, mely eddig az orosz politika malmára hajtotta a vizet s azt tanácsolta saját kormányának, hogy a jegyzőkönyv létesítése útjába még egy szalmaszálát se tegyen: most egyszerre másképp beszél. A „Morning Post” megerősíti, hogy a cabinet a jegyzőkönyvi szöveg orosz módosításait cailles és habbal a la pistache. Midőn a szemlét végezte volna, vállonitva mormogja: „egyik sem minister, sem nagykövet, jó lesz nekik a théa is mint mindennap.”

Jean csakugyan theát serviroz mint mindennap, s a jelenvolak bizonyára nem sejtették, hogy a jó öreg háziútor őket nem érdemesíti a nagy servicere, meg csokoládéra kenyérral aux cailles és habbal a la pistache.

A 20—25 jelenlevő a salonban több csoportra oszolvá thea mellett folytatja élénken a tárgyalást.

Monsieur H. tudós és akadémiai tag leginkább lármáz, egy fiatalabb collegájával szemben azt vitatja, hogy a lélek-vándorlás hite már megvolt a galkonnál mielőtt a kimirká behozták volna a druidismust. A szószálasogatás oly hevesen folyik, hogy időközönként az egész társaság oda halgat s Monsieur H. nem érve rá, a theát érintetlen hagyja.

A jobb sarokban egy nippe körül 6 fiatal nő ül, ott van a don Juan is meg az öreg tréfás M. gróf. Az egész csoport oly nagyon habotázik, hogy némelyek fuldokolnak is a nagy nevetéstől.

„Mi mulattatja önöket itt oly nagyon?”

„Gondolja csak, a gróf komolyan állítja, hogy a théâtre-françaisban „Héloise et Abelard”-ot akarják színre hozni (újabb határozás, némelyek már betegek a nagy nevetéstől).

„És az Abelardot nem akarja senkisé meg-ját-szani ugyebár?”

„Igen, igen! ki is vállalkoznék erre!” (újabb nevetés.)

A gróf: Az ám, pedig már azt az ígéretet is tették, hogy az Abelard szerepének eljátszása után ajánlani fognak a sultánhoz grand-eaunuchnak, de még így sem tudtak Abelardot fogni... (comtesse de G. a szőnyegre veti magát fuldokolva a nevetéstől.)

(Az ol vasók kétségkívül ismerik Abelard és

nem fogadta el s előbb batározott ígéretet kíván, hogy az orosz hadsereg lefegyvereztessék. A kormány hajlandó a jegyzőkönyv módosított szövegéhez csatlakozni, de nem csatlakozhatik a kívánt olyanféle megállapodásokhoz, melyek őt a jegyzőkönyv aláírása után arra köteleznék, hogy a portát az orosz hadsereg demobilisatioja előtt lefegyverezze hívja föl. A „Times”, „Daily Telegraph” és „Standard” hasonlóképpen nyilatkoznak. A „Times” azt hiszi, hogy a nehézségeket csakbamar azzal lehet majd kiküszöbölni, hogy Orosz- és Törökország egy időben demobilisáljanak.

Tény tehát, hogy a jegyzőkönyv a mai napig sincs aláírva s ha az orosz kormány nem enged, nem is lesz. Arra pedig, hogy engedjen az orosz kormány a már is megígért követelésekből, hogy a déli hadsereg mozgósításának roppant költsége kárba vesszen s az Anglia által részére készített aranyhídon, de mégis óriási kudarczot vallva, visszavonuljon: alig lehet számítani.

Ignatieff, ki nagy gyűrközéssel Londonba sietett a jegyzőkönyv létrejövését az orosz óhajtsáknak megfelelőleg előmozdítandó; nem tudott semmit kivinni. Szívesen látták mint vendéget, meghívták néhányszor ebédre, de — mert Darby a csár képviselőjének csupán Suvaloff grófot tartja — hivatalosan nem álltak vele szóba s a jegyzőkönyv eredeti tervezetén eszközözendő módosítás végett egyenest Péterárra intézték a szükséges kérdéseket.

Orosz nyilatkozat a londoni jegyzőkönyvről.

A „St. Petersburgskij Viedomosti” nem hiszi, hogy az Ignatieff által a hatalmaknak előterjesztett nemzetközi jegyzőkönyv aláírása képes lesz a keleti válságot békés uton elhárítani, de az aláírásnak már azon oknál fogva is tulajdonit fontosságot, hogy Oroszország nem lesz kénytelen Törökország ellen „azonnal” cselekvőleg fellépni és Európa semlegességét biztosítja neki a cselekedet idejének bekövetkeztével. A hatalmaknak, mielőtt a portát az elkerülhetetleneknek talált reformok behozatalára kötelező jegyzőkönyvet aláírták, nem lesz joguk Oroszországnak ellenszengülni, ha a kénytelen leend Törökországot az ígéret bevéltására erővel bírni. A hatalmak elfogadván az orosz jegyzőkönyvet, felhatalmazták Oroszországot cselekedetekre, ha az okmányban érintett követelések nem teljesítenek. Fontos ezen egyezség már azért is, mert Oroszországot egyesíti a hatalmakkal, míg a béke lehetősége fenáll; biztosítja a semlegességet a háboru esetre, mely épen azon semlegességnél fogva localisálva s rövid tartamra leend.

Táviratok.

Nápoly, márcz. 12. Midhat pasa kíséretével együtt elutazott Rómába, honnét néhány nap múlva Nizzába szándékozik menni, ha csak a konstantinápolyi események másképp nem határozzák.

Bécs, márcz. 22. A nemzetközi jegyzőkönyv ügye mint a „N. Fr. Pr.” értesül, Anglia és Oroszország közt nehézségekbe ütközik, úgy hogy félni lehet a jegyzőkönyvtervezet meghiusától. A tárgyalások azonban folynak, s az a kérdés, hogy Oroszország, miután legutóbbi módosításait az angolok elvették, tesz-e elfogadható javaslatot. A „Tagblatt”-tot ugyana tárgyban Berlinből ar-

Héloise szerelmi történetének végét t. i. utóbbinak kedvesét Abelandot egyik rivalja azzá tette féltékenységből mivé a harem eunuchait tenni szokták.)

Egy másik csoportban a bonapartista szerkesztő neveltségessé igyekszik tenni Chambord grófnak utolsó proclamatioját, a hozzá zárandokolt marseillei kereskedőkhöz, de mivel rossz helyen teszi azt, a pikáns megjegyzések egész árját kénytelen eltérni.

„Vive le Roi!” kiáltja a vicomtesse szokás szerint midőn csészéjét kiürítette.

A nyugtalanvéri fiatalok elszednek a különféle salonokban, a concert teremben egyik leül a zongorához, játszik egy néhány új darabot, egykét pár tánczol is utána, don Juan fölhasználja az alkalmat s fűlébe suttogja, a hány szép asszony jelen van, mindegyiknek, hogy „egyes egyedül csak ő érte epedez”...

Az idő elröppen... az óra mutató 6 és 50 percze ért már, a tiradot a vicomtesse kezdi meg persze egy „Vive le Roi!” kiáltással, a terem egymásután ürül, a nők közül a báronő utoljára távozik, nehogy nagyon vizsgáltságossá toltettejét, mert ő nem vehet minden héten 2000 frankos új robotot, legieslegutoljára a don Juan távozik, a nélkül nem tudva távozni, hogy négy-szem közt egy lángoló szerelmi vallomást ne tene a háziasszonyának, égre földre esküdve hogy e világon egyedül ő érte epedez.

Az óra hetet üt, a don Juannak még mindig van esküdni valója, Madame de... öltözködni akar a színházba, kezénél fogva kivezeti barátját az ajtón s engedelmét ad neki hogy pén teken kívül is meglátogathatja.

Rajzokat a párisi életből írni sikamlós jelenetek nélkül, ez ép oly nehéz volna mint az egykori latin íróknak „satyrák” nem írni.

ról értesítik, hogy a jegyzőkönyv aláírása a békés megoldást egy lépéssel sem mozdítja elő; Ignatieff ugyanis kijelenté Londonban, hogy Oroszország a jegyzőkönyvet nem tekintti garantálnak. — Londonból jelentik, hogy Oroszország vonakodik a rögtön lésszerelést megígérni. Anglia ezíge-ret megadásától tette függővé a jegyzőkönyvhöz való csatlakozását. A tárgyalások fénakadtak. Ignatieff Párisba utazott.

London, márcz. 22. Az inséges külföldieket segélyző társulat tegnapi évünnepélyén Beust gróf poharat emelt a német császárra, kiemelvén, hogy ő, mint a császár barátjának és szövetségének képviselője, s mint a fekete sasrend lovagja, jogosítva van ez áldomásra. — A felköszöntést lelkesülten fogadták.

A képviselőházról.

Budapest, márczius 22.

Az ülés azzal kezdődött, hogy a jegyzők felolvasták a kilencz osztály névsorát, azután Tisza Kálmán benyújtotta törvényjavaslatát az újabban szabályozott megyék választókerületeinek rendezése tárgyában. Tisza óhajtsát fejtezte ki, hogy javaslata még május előtt törvényerőre emelkedjék.

Utána Széll Kálmán állt föl, benyújtván törvényjavaslatát.

Egy az államháztartás rendezésére és az ország pénzügyeire nézve legnagyobb fontossággal bíró pénzügyi művelettel kívánok — ugymond — a t. háznak előterjesztést tenni. Mielőtt magáról az előterjesztés érdeméről megemlékezném, s azt a t. ház figyelmébe ajánlanám, egy pár szót kívánok előbeszámítani. A mint a t. ház tudni málóztatik, az 1875. 49. t. cz. által felhatalmaztattam, hogy 10 millió ft. erejű aranyban kamatozó járadék kölcsönt bocsáthassak ki. Azon kölcsönnek egyik fele, 4 millió, általam előrusítottatott, míg másik részét illetőleg előrusítás nem történt, s így az még illetetlenül hever az állam pénztárában.

Az 1877-ik év költségvetésében előálló hiány fedezésére a t. ház egy felhatalmazást adott nekem, melyből jogot adott, hogy a hiány erejéig járadékkölcsönt bocsáthassak ki, vagy esetleg a mutakozó hiányt lebegő adóssággal fedezzem. En e felhatalmazással eddig nem éltem; ezzel a pénzpiacok helyzete — és fenforgó viszonyai mellett élni az államkincstár érdekében — helyesnek és észszerűnek nem találtam, annál kevésbé használtam azon felhatalmazást, hogy függő vagy lebegő adósságot kössék és ezzel fedezzem a költségvetésileg előirányzott hiányt. Jelenítem a t. háznak, hogy előlegeket semmiféle formában, sem rente, sem más értékre nem kontraháltam. Így áll a dolog. Most márcziusban vagyunk, tehát az 1877. évnék harmadik havában, a mi annyit jelent, hogy daczára annak, hogy az 1876-ban rendelkezésemre bocsátott összegek még rendelkezésemre nem állanak, és hogy az 1877-re nézve rendelkezésemre bocsátott összegek szintén még nem vettem igénybe; veztem akadálytalanul a háztartást, ez év 3-ik hónapjában is, a mi azt jelenti, hogy már gondokodva van a negyedik hónap szükségletéről, a mennyiben összes kötelezettségeinket fedeztem, sőt kötelezettségeink teljesítésében előre vagyok. Így áll a dolog azon hiteket illetőleg, melyeket a t. ház nekem adni szíveskedett.

A mit én most a t. ház elé terjeszteni kívánok, az vonatkozik egy még ennél is nözetem szerint sokkal fontosabb hitelművelekre, arra, hogy a háztartás egy reá költségtelenül ólomsúlyal nehezedő teherrel szabadittassék meg.

A melyen t. ház emlékeznit fog, többször említettem e helyütt, említettem leginkább, midőn ezelőtt két évvel költségvetésemet előterjesztettem s később, midőn egy járadékkölcsön megkötésére célzó törvényjavaslatot terjesztettem elő, hogy mindaddig, míg az 1873. és 1874-ben öt évi esedékkel létesített nagy függő adósság, melynek biztosítására összes államjóságaink le vannak kötve, rendezve nem lesz, mindaddig, míg ezen adósság konvertálása, visszafizetése biztosítani nem fog mindaddig Magyarországon minden pénzügyi műveletei fölött ez a kérdés Damokles kardként lebeg: mindaddig semmi pénzügyi műveletet úgy a mint nélkül lehet, a sikernek bizonyos kilátásával megkezdeni nem lehet, annál kevésbé lehet végrehajtani. Minden törekvésem azon cél elérésére irányult, hogy ezen függő adósság visszafizetésének módját lehetőleg megszerezem.

Méltóztatik a t. ház emlékeznit, hogy 1875-ben a járadékkölcsön törvényben, a melyben e kölcsön egy része e célra rendeltetett fordítottatni, továbbá az 1876. 1. t. cz.-ben, a hol 20 millió forint jelöltetik ki a járadékkölcsönből, mint a mely conversió megkezdésére fordítandó, igyekeztem ezen ösvényen haladni, azaz a conversiót megkezdeni.

Hogy az idézett törvények alapján nyert felhatalmazással miért nem éltem, és így a conversió megkezdését miért nem foganatosítottam, annak okait a t. ház bölcsen málóztatik tudni.

Azon válságos politikai viszonyok, a melyek a európaszerte uralkodtak, s a melyek a pénzpiacok oly hangulatát idézték elő melyben nagyobb pénzügyi műveletek absolute lehetetlennek bizonyultak, nem csak ránk, de mindenkire nézve okai annak hogy ezen ügy nem kezdeményeztetett. — Mivel ha azon alkalom, mely hogy jö-

ni fog-e bizon, nem tudom, de mely jöhet s ha elmulasztatik, kétséges visszatér-e később — s mert: a mint a ház előtt tudva van, a husvéti szünetek nem sokára beállanak s a törvényhozás működése egy bizonyos időre megszűnik; én mind-ezeknél fogva nem tartottam felelősségemmel meg-egezethetőnek, hogy tétlenül maradjak, azért egy kértint intézek előterjesztésemben a t. házhoz, mely abból áll: legyen kegyes engem felhatalmazni arra, hogy az 1873-ban kibocsátott kincstári utalványok beváltatása céljából, tehát a 153 millió függő adósság első felének teljes convertálása céljából aranyjáradék kötvényeket bocsáthassak ki oly magasságig, a mely a mondott függő kölcsön törlesztésére szükséges.

Ebből áll kéresem. Tudom, hogy ez által egy tág felhatalmazást kérek a t. háztól, de kérem azt felelősségem érzetében, mert arról vagy-e meggyőződve, hogy ha én részletes instrukciókkal megkötve állok szemben a jöhető kedvező alkalomnak — melyért hogy jön, nem állok jót, de mely jöhet — nem fogom oly időben végrehajtani a műveletet, mely szükséges arra, hogy az szerencsésen keresztülvitessék; kérem azért mert érzem annak szükségességét, hogyha úgy alakulnak a viszonyok, hogy azok netalán megengednek az ily művelet kezdeményezését, és ekkor még 3—4 heti időköz kell ahhoz, míg az erre vonatkozó szerződés a törvényhozás helyben hagyja: meg lehet, oly helyzet áll elő, mely a kínálkozó alkalomtól meg fog bennünket fosztani, s mert itt oly nagy kérdéssről van szó, a 76 és fél millió kölcsön visszafizetéséről, melynek esedéki ideje mindinkább közeledik, melyből bennünket ma már alig másfél év választ el, nem tartanám helyesnek és észszerűnek, hogy ha mód nem adatnék arra, hogy a netalán kínálkozó alkalom felhasználásával ezen ügy az ország pénzügyei érdekében szerencsésen megoldassék.

A ház ezután meghallgatta Tisza választát melyet Steinackernek a regale-jogra vonatkozólag kibocsátott rendelet tárgyában tett interpellatiojára adott. Tisza szükségesnek látta ama rendelet kibocsátását a gyakori visszaélések meggátlása végett, s a ház Steinacker viszonylássalá után tudomásul vette a választ.

S ezzel az ülés eloszott.

Törvényjavaslat.

Az 1376. évi XXXIII. t. czikk által területükre nézve szabályozott törvényhatóságokban a választókerületek új beosztásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről.

1. §. Az 1876. évi XXXIII. t. czikk folytán területükre nézve szabályozott megyékben a választókerületek száma következőleg állapittatik meg:

A.) megyei választókerületek. 1.) Egyesült Beszterca-Naszód megyében 2. 2.) Egyesült Szolnok-Dobokamegyében 5. 3. Szilágymegyében 9. 4. Kolozsmegyében 4. 5. Egyesült Torda-Aranyos megyében 4. 6. Egyesült Maros-Torda megyében 5. 7. Csik megyében Csikszereða várossal együtt 4. Egyik választókerület székhelye Csikszereða 8. Udvarhely megyében 3. 9. Kis-Küküllő megyében 10. Alsó-Fehér megyében Abrudbánya város-sal együtt 4. Egyik választókerület székhelye Abrudbánya. 11. Hunyad megyében Vajda-Hunyad és Hátszeg városokkal együtt 6. Egyik választókerületnek székhelye Vajda-Hunyad, a másiké Hátszeg 12. Nagy-Küküllő megyében 4. 13. Fogaras megyében 2. 14. Szebenmegyében 4. 15. Háromszék megyében Ilyefalva várossal együtt 4. Egyik választókerület székhelye Ilyefalva 16. Brassó megyében 2. 17. Jász-Nagykun-Szolnok megyében 6. 18. Heves megyében 5. 19. Pest Pilis Solt Kis-Kun megyében 11. 20. Hajdu megyében 3. 21. Szabolcs megyében 5. 22. Szepes megyében 6. 23. Torontál megyében 10. 24. Arad megyében 7. 25. Szatmár megyében 8.

B.) városi választókerületek. Az A) pont alatt megnevezett megyék területén fekvő törvényhatósági joggal bíró városok érintetlenül hagyatván, 1. Nagy-Szebenben 2. Brassóban 2. 3. Szamos-Ujvárbán 4. 4. Székelyvárosban 1. 5. Kolos városában 1. 6. Székely-Udvarhely városban 1. 7. Oláhtalu városban 1. 8. Erzsébetvárosban 1. 9. Gyulafehérvár városban 1. 10. Vizakna városban 1. 11. Bereczk városban 1. 12. Kézdivásárhely városban 1. 13. Sepsi-Szent-György városban 1. 14. Jászberény városban 1. 15. Eger városban 1. 16. Gyöngyös városban 1. 17. Cegléd városban 1. 18. Nagy-Körös városban 1. 19. Fegyverhaza városban 1. 20. Halas városban 1. 21. Hajdu-Böszörmény városban 1. 22. Nyiregyháza városban 1. 23. Nagy-Becskerek városban 1. 24. Nagy-Kikinda városban 1.

2. §. Minden képviselőválasztásra egy külön választókerület alakítandó s minden választókerület csak egy képviselőt választ.

3. §. A megyéknek és városoknak választókerületek szerint való felosztását, tekintettel a lakosok és választók számára, valamint a választókerületek székhelyeit, azok kivételével, melyek már e törvényben kijelöltek, a megyei, illetőleg városi közgyűlés állapítja meg, s ebbeli megállapodását jóváhagyás végett a belügyminiszterhez terjeszti fel.

Az ekként megállapított választókerületek és választási székhelyek a törvény további rendelkezéseig változatlanul fenntartandók.

4. §. A jelen törvény 1. §-ban megnevezett

megyékben, valamint Nagy-Szebenben és Brassó városokban a választók névjegyzékének kiigazítására és az országgyűlési képviselőválasztások vezetésére az 1873. évi XXXIII. tvczikk 17., 20. és 117-dik §-ban elrendelt módon a jelen törvény kihirdetése után azonnal központi választmányok alakítandók.

Ezen központi választmányok megbízatala az 1874. évi XXXIII. tvczikk alapján alakított központi választmányok megbízatásával egyidejűleg szünek meg.

5. §. Az 1876. évi XXXIII. t. cz. által érintett többi választókerületek csak annyiban szenvednek változást, amennyiben azon községek, melyek az említett törvény által más megyébe kebelezettek át, azon megyék választókerületeibe osztandók be, a melyekhez csatoltattak.

Ugyanazon megyékben átkbelezett községek választóinak névjegyzéke megküldendő.

Ezen községeknek a megfelelő választókerületekbe leendő beosztása iránt a 3. § értelmében a megyei közgyűlés intézkedik.

6. §. Jelen országgyűlés végeig az időközi választások az eddigi választókerületek szerint mennek végbe.

Ezen választásoknál oly választókerületekben, melyek az 1876. évi XXXIII. t. cz. rendelkezései folytán több tñvátosság területére esnek, az 1874. évi XXXIII. t. cz. 60 §-a lesz irányadó.

7. §. Az 1848. évi V. t. cz. 5. §-nak, az 1848. évi erdélyi II. t. czikk 7. §-nak, továbbá az 1868. évi XLIII. t. cz. 4. §-nak, s végte az 1873. évi XXXIII. t. czikk jelen törvényével ellenkező határozatai hatályon kívül tétetnek.

8. §. Ezen törvény végrehajtásával a belügyminiszter bizatik meg.

Buda pesten, 1877. évi márczius hó 19-dikén,

Tisza Kálmán, s. k.
m. kir. belügyminiszter.
(Vég. köv.)

Jelentés

a muzeum régiség és éremtáráról az 1877. közgyűlésen.

Tisztelt közgyűlés!

Még nem oly nagyon rég az ideje, hogy legalább a közbeszéd nyelvén muzeum tökélyesen egyjelentésű volt régiségggyűjtemény-nel. Ma már másként áll a dolog. A régiség-és éremtár csak egyik osztálya a muzeumnak, és úgy helyesen van is. Tán nem éppen oly helyes az, hogy a nagy közönség, legalább nálunk a muzeum valamennyi gyűjteménye közt legkevésbé fontosnak tekinti éppen a régiségtárat, De meg kell nyugodnunk e tényben, a mely egyik bizonyossága annak, hogy a divat uralma nemcsak a ruházatra és butorizatra terjed ki. A tudomány és a gyakorlati élet kölcsönös hatása egymásra szülte a fejlődés szakadatlan folyamában azt az irányt, a melyet az emberiség szelleme munkássága a mi napjainkban kiválóan követ, és a melyet találóbban nem lehet jellemezni, mintha azt mondjuk, hogy alapja a Phaedu-r-féle „nisi utile est”... elv, a jelen kor realitások és materialistikus felfogása szerint értelmezve, Kicsiny hely jut e szerint a régiségbúvárnak, és búvárlása tárgyainak, ha történetesen nem „kincsek” vagy legalább a mai műiparnak mintákat szolgáltató műremekek.

Ennek az elvnek és iránynak megvan a maga hatása a mi muzeumnak régiségtárára is, ennek köszönhetjük, hogy e gyűjtemény oly kevés-látogatja a közönség, pedig nyáron át hetenként két napon áll nyitva a közlátogatásnak. Közvetve annak is oka, hogy kevés adományt kapunk.

A lefolyt 1876. évben összesen 15 adományt jegyezhettem be az egylet jegyzőkönyvébe, a melyek hoztak 57 darab régiséget 39 ezüst és 107. réz és 60 pénzt. Vásárlás útján szerzett a muzeum 16 db régiséget és 1 arany pénzt.

Minőségileg a nyert adományok közt mindazonáltal igen érdekes darabokat hoztak.

Januáriusban Ladányi Sámuel helybeli fazekas mester álitott be gyűjteményünkbe négy darab rendkívül nagy és mázas cserépedényt. A derék iparos e készítményei sajátlag iparmuzeumban volnának illetékes helyükön; de minthogy iparmuzeumunk nincs, régiségárunkba helyeztük hadd váljanak itt régiségekké.

Májusban néhai id. gr. Bethlen Ferenc hazyatékából nyertünk 39. bronz, 3 cserép és 4 kő-régiséget, egyről egyig igen szép érdekes darabok, a melyek érdekéből azonban sokat von le az a körülmény, hogy helybeliséket nem lehet tudni.

Ugyan e hónapban nyertünk B. Wesselényi Ferencné öngától egy ritka szép nagy rézcákányt Ugreczről, és a leydeni éremtártól cserében egy sorozat nagyon érdekes németalföldi pénzt és emlékérmét, szám szerint 71 darabot, a melyből 28 ezüst, 43 réz.

Augustusban Ince Mihály adott egy szép nagy kőpalápassot, lehely megnevezése nélkül.

Szeptemberben gr. Eszterházy Kálmán és gr. Eszterházy János egy-egy ritka nagyságu obsidián muleussal járultak gyűjteményünk gyarapításához. Az egyik Horvátiban, a másik Nagy Al-máson került felszínre szántás közben. E darabok reánk nézve annyival becsesebbek, mivel még nem volt ily muleus gyűjteményünkben.

